



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2015
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Helene Bendtsen
Sagsnr.: 2015-0037-0116
Dok.: 1575576

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. april 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Mette Frederiksen

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93):

”Lovforslaget er baseret på europarådets recommendation R (99) 4. Ministeren bedes oplyse, om der heri er omtalt forhold, vedrørende oprettelse af fremtidsfuldmagten af relevans for det af Venstre stillede ændringsforslag – og i givet fald drage omsorg for oversættelse heraf.”

Svar:

Som det fremgår af pkt. 1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, følger den med lovforslaget foreslåede fremtidsfuldmagtsordning i det væsentlige bl.a. Europarådets rekommandationer på området, dvs. rekommandationen fra 1999 om legal beskyttelse af personer, der ikke er i stand til at handle fornuftsmæssigt¹, og i forlængelse heraf rekommandationen fra 2009, der specifikt omhandler fremtidsfuldmagter².

Rekommandationen fra 2009 indeholder en række overordnede principper om fremtidsfuldmagter, herunder om formkrav, indhold og omfang, registrering og certificering, ikrafttræden, tilsyn og ophør. Principperne søger bl.a. at afstemme balancen mellem ordningens enkelhed og private karakter over for behovet for en offentlig kontrol af hensyn til fuldmagtsgiverens retssikkerhed, når den pågældende ikke er i stand til at varetage sine anliggender. Der kan herom henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Princip 5 og 8 i europarådsrekommandationen fra 2009 omhandler bl.a. oprettelse af fremtidsfuldmagter. Efter princip 5 bør en fremtidsfuldmagt udformes skriftligt og indeholde en udtrykkelig ikrafttrædelsesbestemmelse. Endvidere bør medlemsstaterne overveje, hvilke betingelser og mekanismer der kan sikre dokumentets gyldighed. Som supplement hertil bør medlemsstaterne efter princip 8 overveje indførelse af et offentligt certifikations- og registreringssystem for meddelelse, tilbagekaldelse og ikrafttræden af fremtidsfuldmagter.

Den forklarende rapport vedrørende rekommandationen indeholder en række kommentarer til princip 5 og 8 i pkt. 106-115 og pkt. 130-144.

¹ Recommendation no. R (99) 4 on principles concerning the protection of incapable adults

² Recommendation CM/Rec. (2009) 11 on principles concerning continuing powers of attorney and advance directives for incapacity

Kommentarerne tager i vidt omfang udgangspunkt i elementer af gældende fuldmagtsordninger i de enkelte medlemsstater, herunder drages der bl.a. sammenligninger til såkaldte ”vedvarende fuldmagter”, forstået som fuldmagter, der er meddelt af fuldmagtsgiveren, mens vedkommende var habil, og som vedbliver med at være i kraft, uanset om fuldmagtsgiverens tilstand ændres. Om de danske almindelige fuldmagtsregler i aftaleloven henvises der til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den forklarende rapportes pkt. 111 (princip 5) anføres det bl.a., at regler og procedurer til sikring af en fremtidsfuldmagts gyldighed bør tages i betragtning ved dokumentets underskrivelse eller bekræftelse. Endvidere anføres det, at formålet hermed er at få bekræftet, at fuldmagtsgiveren på dette tidspunkt er i stand til at handle fornuftsmæssigt og ikke genstand for utilbørlig påvirkning, og eventuelt tillige at fuldmagtsgiveren har kendskab til dokumentets indhold og er informeret om konsekvenserne heraf. Hensynet bag anbefalingen er at undgå, at en svækket fuldmagtsgiver bliver udsat for pres af personer, der har interesse i at få en fuldmagt, som kan anvendes, når fuldmagtsgiveren ikke længere er i stand til selv at handle. I den forbindelse henledes opmærksomheden på procedurerne vedrørende oprettelse af testamenter, som i nogle medlemsstater også følges vedrørende oprettelse af (almindelige) fuldmagter. Endelig anføres det, at kravene til sikring af fremtidsfuldmagtsdokumentets gyldighed mv. skal afvejes i forhold til, at det ikke må være for vanskeligt og bureaukratisk at oprette dokumentet.

I den forklarende rapportes pkt. 112-114 anføres det, at der afhængig af lovgivningen i den enkelte medlemsstat kan stilles forskellige krav til oprettelse af fuldmagter, herunder anvendelse af vidner, notar, en domstolsansat eller en anden person med særlige kvalifikationer, hvilket er ordninger, der kendes i nogle medlemsstater.

Af pkt. 130 (princip 8) fremgår det bl.a., at et offentligt certificerings- og registreringssystem kan vedrøre oprettelse og/eller ikrafttræden af fremtidsfuldmagter. Det understreges på ny, at den rette balance mellem selvbestemmelse og behovet for en vis grad af offentlig kontrol skal findes i den enkelte medlemsstats ordning.

I pkt. 136 peges der på, at der i medlemsstater, hvor der eksisterer et notariatsystem, f.eks. kan gives beføjelser til notaren til at certificere en fremtidsfuldmagts ikrafttræden, og at fremlæggelse af medicinske oplysninger

om fuldmagtsgiverens helbredstilstand for notaren kan indgå i den forbindelse.

I pkt. 137, 138 og 140 anføres det, at både frivillig og obligatorisk registrering af vedvarende fuldmagter forekommer i flere lande, og at registreringstidspunktet og formålet med registreringen varierer i de forskellige ordninger, f.eks. sker registrering i nogle lande på oprettelsestidspunktet og i andre lande ved en fuldmagts ikrafttræden.

Europarådsrekommendationen fra 2009 og den forklarende rapport er tilgængelig på Europarådets hjemmeside på følgende link og via Folketingets hjemmeside som baggrundsmateriale vedrørende lovforslaget: [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdcj/CDCJ%20Recommendation/s/CM_Rec\(2009\)11E_Principles%20on%20powers%20of%20attorney.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdcj/CDCJ%20Recommendation/s/CM_Rec(2009)11E_Principles%20on%20powers%20of%20attorney.pdf)

Det bemærkes afslutningsvis, at kommentarerne i den forklarende rapport vedrørende europarådsrekommendationen tager udgangspunkt i kendte oprettelsesordninger i nogle af de i alt 47 lande, der er medlem af Europarådet, og hvis individuelle retstraditioner i sagens natur er præget af større og mindre forskelligheder, ligesom tilgangen til og omfanget af digitalisering af samfundet i de enkelte lande. Bl.a. sådanne faktorer vanskeliggør en sammenligning af f.eks. ordninger vedrørende oprettelse af fuldmagter eller testamenter isoleret set, hvortil kommer omfanget af den teknologiske og digitale udvikling over de forløbne seks år efter rekommandationens afgivelse i 2009. Endelig bemærkes det, at Europarådet udgør rammerne for et mellemstatsligt samarbejde de 47 lande imellem, og at rekommandationen derfor indeholder de overordnede rammer for elementerne af en fremtidsfuldmagtsordning, som derefter kan indføres i de enkelte medlemsstater i en form, der passer til det pågældende lands retstradition og samfundsstruktur i øvrigt.